

[Thorndahl]

løse dag, som blev truffet i energipolitisk udvalg i lørdags, er simpelt hen groft urigtig. Jeg finder derfor fremgangsmåden og argumentationen direkte uanstændig, og jeg kunne have lyst til at udtrykke min opfattelse i ord, som jeg i øvrigt er sikker på ville være i strid med forretningsordenen, så det skal jeg altså afholde mig fra. Men jeg håber, at der i hvert fald findes ét mandfolk i regeringen, der har tilstrækkeligt format til at give folkettingen en undskyldning for den helt uacceptable fremgangsmåde. Det vil klæde regeringen samlet.

Steenholdt (Grønl.):

Det kan næppe være nogen overraskelse for de fleste af tingets medlemmer, at de grønlandske og/eller færøske stemmer kan være afgørende i visse situationer. Jeg har selv flere gange i den tid, jeg har været medlem af det høje ting, oplevet, at en sådan situation opstod, som jeg så har taget konsekvensen af, eftersom jeg fra begyndelsen af har erklæret, at jeg ønskede at støtte regeringen, når jeg mente, at den handlede rigtigt.

For mig personlig ville det have været meget nemmere som det andet grønlandske medlem af dette ting at stikke halen mellem benene og haste væk fra afstemningen, men et så lunkent standpunkt ønsker jeg ikke at tage.

Danmarks økonomiske situation er også Grønlands økonomiske situation. De to hænger nøje sammen, og de kan ikke adskilles. Hvad man i Danmark på regeringsplan foretager sig økonomisk, får også i Grønland virkning for alle dem, der lever i samfundet. Virkningen er ikke altid øjeblikkelig, men den kommer altid. Når vi grønlandske medlemmer af dette høje ting i de senere år har blandet os i afstemninger, der tilsyneladende kun vedrørte de »indre danske forhold« – ja, jeg siger dette i citationstegn – så har denne »indblanding« – igen citationstegn – ganske nøje sammenhæng med en meget realistisk vurdering af den danske økonomiske situation, som i sidste ende også har betydning for den grønlandske situation.

Jeg har tænkt meget over de kriseforslag, vi nu behandler. Realistisk set er forslagene med de mangler, de har, forslag, der har til formål at forbedre den danske betalingsbalance, samtidig med at de modvirker oliekrise-

sen. Jeg har forstået, at et stort flertal af de partier, som er repræsenteret i folkettingen, forstår dette formål og går ind for det. Når man alligevel ikke kan stemme for dem, skyldes det forhold, som er af partitaktisk art. Disse hensyn er jeg fritaget for. Jeg behøver ikke at bruge situationen til at hyppe mine egne kartofler. Jeg kan nøjes med at vurdere regeringens forslag med den alvor, som jeg synes det indebærer.

Jeg ved godt, at forslagene vil medføre forøgede byrder for hver enkelt familie og skatteborger her i dette land, også for mig selv og min familie. Men tror man, at socialdemokratiet og partiet venstre med den baggrund, som de to partier har i Danmarks politiske udviklings historie, ville fremkomme med disse forslag, hvis de ikke var 100 pct. overbeviste om, at forslagene var rigtige og nødvendige i vores nuværende situation? Det er det vurderingsgrundlag, jeg anlægger, og det er grunden til, at jeg har besluttet mig til at stemme sammen med regeringspartierne.

Indgrebene gør ondt hos os alle, men jeg tror på nødvendigheden af dem, og på det grundlag er det, ligesom smerten bliver til at bære. Jeg er ikke engang overbevist om, at de foreslåede indgreb er dybtgående nok. Jeg tror, det er første fase, vi overværer.

I og for sig har jeg ikke nogen som helst grund til at være den, som redder SV-regeringen. Jeg ved oven i købet, at statsministeren har den principielle opfattelse, at al dansk lovgivning burde baseres på et bredt flertal og i hvert fald ikke udelukkende være afhængig af de nordatlantiske mandater. Jeg selv er enig i dette synspunkt. Derfor ønsker jeg ikke at blive opfattet som den, der har reddet regeringen i denne omgang. Jeg er blot i en sådan situation, at jeg finder det rigtigst at stemme sammen med en hel mængde socialdemokratiske og venstremedlemmer af tinget. Regeringens redning er ikke mig personlig, men lige så meget alle disse medlemmer. Uden dem er min stemme betydningsløs.

Jeg opfatter oliekrise som noget meget alvorligt. Jeg er repræsentant for et land, hvor opvarmning er nødvendig hele året rundt. Det er i forvejen meget dyrt at opvarme boligerne i Grønland, og dertil kommer, at landets hovederhverv, fiskeri og fangst, er stærkt energikrævende, dvs. oliekrævende. Derfor vil jeg benytte lejligheden til at opfor-